



משרד הביטחון - יחידת המוזיאונים
מוזיאון אסירי המחתרות - ירושלים



עיריית ירושלים
אגף אמנויות



הפכילי והפכיליות לילדים



משרד החינוך
מינהל החינוך הדתי
היחידה ללימודי אמנויות
בוגרי מגמת אמנות בחמ"ד



תערוכה לרצית 4

מוזיאון אסירי המחתרות - ירושלים - חשוון תשס"ח



משרד החינוך
מינהל החינוך הדתי
היחידה ללימודי אמוניות
בוגרי מגמת אמונות בחמ"ד

תארוכה לרצות 4

חשון תשס"ח

התערוכה מוצגת בשיתוף האגף לאמנויות בעיריית ירושלים, מוזיאון אסירי המחתרות – ירושלים, ויחידת המוזיאונים של משרד הביטחון, במסגרת הפעילות הקהילתית.
עריכה לשונית: יצחק הקלמן
עיצוב וגרפיקה: סטודיו שחר שושנה
הוצאה לאור: מחלקת הפרסומים, משרד החינוך



פתח דבר

עם פתיחת התערוכה הרביעית של בוגרי מגמות האמנות בחינוך הדתי, אני מבקשת לברך את התלמידים והמורים, העוסקים ביצירה אמנותית ומבינים את חשיבותה בדורנו.

כל אחת מהתערוכות שהצגנו עד כה נשאה אופי שונה. יש שהציגו גוון יהודי ודתי, ויש שהתאפיינו באוניברסאליות. אולם בכל תערוכה ניתן לראות כיצד נטועים תלמידינו בהווה התרבותית חברתית שלנו, מגיבים עליה ועל עוולותיה וחושפים בפנינו בכנות רבה עולם עמוק ואישי.

תודה למורים והמנהלים המאפשרים יצירה ויצירתיות בבית ספריהם.

תודה למר עמוס ספראי, ראש מכללת אמונה, ולמר בני בהגון, ראש מכללת תלפיות, על השותפות בתערוכה הזו ובפרויקטים רבים שהיחידה לתקשורת ואמנויות מקיימות.

תודה לוועדת השיפוט: גב' סילביה ברעם, אמנית ומורה לאמנות, ולגב' לציפורה לוריא, מרצה לאמנות במכללות, אוצרת התערוכה.

תודה לאמנים שבחרו את העבודות הזוכות: לגב' עופרה גרוסמן – ממכללת תלפיות, ולמר בלו סימון פיינרו, ממכללת אמונה.

תודה ליחידת המוזיאונים של משרד הביטחון, למוזיאון אסירי המחתרות בירושלים למנהלו מר יורם תמיר על האפשרות לקיים את התערוכה במוזיאון זו השנה השנייה, ולגב' יונית מצא גוטמן מהמחלקה לאמנות פלסטית, אגף לאמנויות, עיריית ירושלים שתיווכה וסייעה בהקמת התערוכה.

רויטל זיוון (שטרן)

מפקחת ארצית על לימודי תקשורת ואמנויות בחינוך הדתי



דברי ברכה

”השכל האלוקי הוא שכל יוצר, שיש לו פועל בכל מילוי,
ושכל הברואים הוא שכל מצייה, שאיננו יכול כי אם להציג לפניו את מה שישנו.
הקרבה האלוקית מקנה לנבראים את סגולתו של השכל האלוקי,
ולפי ערך קרבתו האלוקית כך גדל כוח יצירתו”
(הראי”ה קוק, שמונה קבצים, קובץ ד’ ק”י)

אנחנו מברכות על התערוכה שנפתחת זו השנה הרביעית ברציפות.
מצד אחד מבטאת התערוכה המשכיות ומסורת, ומצד שני יש בה שמחה והתחדשות. התערוכה משקפת את
אמירותיהם של הנוער, הבאות לידי ביטוי ביצירות המגוונות.
האמנות החזותית התרחבה השנה גם לסרטי וידאו – ארט, בחלק מהסרטים מביעים היוצרים את התמודדותם
עם המציאות, ובחלק מהווה הסרט תיעוד של יצירה אמנותית בזמן אמת.
אנחנו מבקשות להודות למורים לאמנות על שיתוף הפעולה במהלך כל השנה
ועל ההירתמות שלכם לקראת הקמת התערוכה;
ולכם בוגרים יקרים תודה על ששיתפתם אותנו באמירותיכם האישיות; מי יתן ותהיו מהמשפיעים באמנות
הישראלית;

עפרה קירשנבויים וליאורה לוי
מדריכות ארציות לאמנות בחינוך הדתי



בשער החוברת

התערוכה הרביעית של בוגרי מגמות האמנות בחינוך הממלכתי דתי, מפגישה אותנו, כפי שכבר הורגלנו, עם הפירות המגוונים של היצירה הצעירה.

הכלי האמנותי, שתוצריו מוצגים לפנינו, הולך ומתפתח, הולך ומתעדכן. הוא תופס את מקומו ב־האפשרויות בין כלי הביטוי הנגישים לצעיר ולצעירה בחינוך הממלכתי דתי, צעירים שעולמם גדוש, באופן טבעי, בתחושות עזות, בשאלות ובשלל דימויים הלקוחים ממקורות שונים: החל מתרבות הפוסטרים הפופולארית, דרך דימויים מן המקורות, ועד לתמונות חלום דמיוניות. דימויי שבר לא מעטים מצויים בתערוכה שלפנינו: הציור הכרזתי הקרוע של השבויים, הבית הסדוק, הכסא הדוקרני. הללו מעידים על אוזן רגישה, שקשובה גם למעגל האירועים החיצוני בחברה הישראלית, מעבר למעגל החוויתי האישי.

רוב תודה לכם היוצרים הצעירים, שמצאתם אותנו כתובת ראויה לאמירתכם. תחושת ההתרגשות במפגש עם עבודתכם אינה מתקהה עם השנים. למורים המסורים המלווים ללא לאות ומעבר לשעות הפורמאליות את החניכים, מילות הוקרה לרוב.

ציפורה זוריא

אוצרת התערוכה



ישראלה כץ
אולפנת אי"ל ברמה

נוב

מנחה: צילי טל

אל תסתכל בקניקו

טכניקה: צילום



"אל תסתכל בקניקו, אלא במה שיש בו" (מסכת אבות פרק ד)

אתם מכירים את ההרגשה, שאתם רואים מישהו ובלי לדעת מי הוא ומה הוא, ואתם ישר תופסים ממנו מרחק? אני נתקלת בזה פעמים רבות ומכיוונים שונים, פעם מהצד של ה"שופטת", ופעם מהצד של ה"נשפטת". אני נתקלת בחיי היום יום באנשים, שכן רגע קובעים עלי עמדה בלי להכיר אותי. לצערי גם אני מועדת ושופטת אנשים בצורה לא נכונה.

בעבודתי אני מנציחה את הרגע של אנשים שונים שצילמתי בלי ידיעתם. רציתי להראות שאנחנו מתמקדים ברגע נתון בלי לברר קודם לעצמנו את חידת האדם העומד מולנו.

בחרתי להתערב בצומח כדי להראות שאין בו מסתורין והוא משדר את מה שהוא. לעומת האדם שהוא עולם ומלואו, מלא צבעוניות, אך אנו בוחרים להביט באדם רק בשחור ולבן.



ענבל צוקר אולפנית ישורון

מנחה: ברכה גולדנברג



טכניקה: אקריליק על בד

"אשת חיל מי ימצא?" אשת חיל ימצא כל ההוגה בסיפורי התנ"ך ברוח נכון" (אברהם קריב).
לעיתים קשה לי לקבל את הפרשנויות המקובלות על סיפורי התנ"ך. חיפשתי פירושים מעבר לידוע לכול, חיפשתי משהו חדש. בחרתי דווקא בנשים תנ"כיות שבדרך כלל אנחנו לא מייחסים להן חשיבות, או מייחסים להן אופי שלילי. היה לי קשה לקבל את גזר דינן, לכן חקרתי עליהן רבות וניסיתי למצוא את הנסתר מעיני כול.



אני זה לא הוא

ענבר מני
אולפנית ישרון
מנחה: ברכה גולדנברג

טכניקה: אקריליק על בד



"...להגיד גדולתו של הקב"ה, שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד, כולן דומין זה לזה, ומלך מלכי המלכים הקב"ה טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון, ואין אחד מהם דומה לחברו". (סנהדרין לז, א).
בפרוייקט הגמר שלי בחרתי להציג את רעיון השונות בין בני אדם, תוך הדגשת עקרונות ביולוגיים. התאים בגוף בעלי החיים מורכבים מחלקים דומים, כגון: קרום, גרעין, ציטופלסמה, ולמרות זאת קיים שוני ביניהם, בשל המטען הגנטי שלהם. גם בני האדם זהים ביניהם ביחס למטען התורשתי ביותר מ-99%, וכל ההבדלים בין בני האדם במראה, בתכונות, הוא בשארית הקטנה של המטען התורשתי.
ביסודו של דבר, כל בני האדם שווים בדברים בסיסיים, וביד האדם מצויה הבחירה החופשית לכוון את מעשיו.



מרבד הקסמים

תמר סער

אולפנית ישורון

מנחה: ברכה גולדנברג



טכניקה: אקריליק על בד

עליית התימנים בשנת 1949 נקראת "מרבד הקסמים". בשם זה חבוי הקסם שבעלייתם, הן במישור הגשמי, המעבר מארץ נחשלת לארץ ישראל המובטחת, והן במישור הערכי, התקדמותם והתפתחותם של הנשים לאחר העלייה.

עבודתי מייצגת את כוחן של הנשים התימניות, נשים שהגיעו מתרבות שבה מעמדן היה נחות משל הגברים, ולמרות זאת הצליחו לתפוס מקום משמעותי בחברה. כמו כן אני מביעה מחאה כלפי מנהגים שביטאו בעבר את מעמדן הנחות של הנשים, וכיום עדיין נוהגים במקצת במסורת התימנית.



מיכל מונסה
אולפנת נוח חנה
מנחה: שרה לוסון

החיים והמוות ביד היוצר

טכניקה: פרספקט וחוט צמר וברזל



התחלתי את עבודתי בחקר הניגודיות והחיבורים בין חוטי הברזל לחוטי הצמר. משם המשכתי ופיתחתי את הרעיון של תליית החוטים על הקיר, וחשבתי על ההשלכות של העבודה על חיי האישיים ועל העובר עלי ביום יום. חוט הברזל החזק מסמל את החיים: חזקים, קשים, ארוכים. סלסול החוטים מסמל את מחזוריות החיים, את העליות והירידות. כל חוט ברזל מאפיין חיים שונים, חיים יציבים יותר וחיים יציבים פחות. בחרתי בחוט צמר, חוט רך בצבע אדום, אשר מסמל את המוות. העבודה עזרה לי להפנים דברים שהיה לי קשה להשלים אתם ולהתגבר עליהם. הבנתי, שהקב"ה מנהל את העולם בצורה שאנחנו לא נבין, אך תמיד לטובה.



דינה שטמלר חמניות

אולפנת אמנה

כפר סבא

מנחה: חני גולדברג



טכניקה: צבעי פסטל על נייר



טכניקה: דיו על נייר

נושא הפרוייקט הוא מערכת היחסים בין איש לאישה. אפשר לראות ציור של ילדה בוכה, דיוקן עצמי. מימינה פרח פורח, ומשמאלה פרח נובל. בצד כל פרח יש ציור, המבטא את העומד מאחורי כל פרח. הפרח הנובל מייצג את מערכת היחסים הכושלת של הורי שהובילה לגירושיהם, הפרח הפורח – את היחסים העתידיים שלי. היצירה שמסמלת את הפרח הנובל היא כל תקופת נישואי הורי, מהרגע שזכרונותי התחיל לפעול באופן רציף. מתוארים בה מאורעות ספציפיים וגם הרגשות וחוויות כלליות. העץ ביצירה זו מובא בשני מקומות. המקום הראשון הוא בתוך ראש בן הזוג, ומראה את כריתת היחסים והעדר השכינה ביניהם. העץ השני הוא מסביב לביתי, ומסמל את היות הבורא עמנו למרות הכל.

בפרוייקט זה אני מביעה את הנשירה והניתוק שלי מן העבר, והרצון שלי להתחבר לשורשים שונים, שורשים של קרבה ואהבה לבורא.



אדמת קודש

דנה סנדר
אולפנת אמנה
כפר סבא
מנחה: חני גולדברג

טכניקה: צילום



"ארץ ישראל היא חטיבה עצמותית קשורה בקשר חיים עם האומה, חבוקה בסגולות פנימיות עם מציאותה"
(הרב קוק זצ"ל)

מוטיב האדמה הנחה אותי לאורך כל הפרוייקט.

בעבודה צילמתי קומפוזיציות של ידיים בחול. אני מרגישה שהדרך הנכונה ביותר להרגיש את הקדושה אשר נמצאת באדמה, היא דרך הידיים, כשנוגעים בארץ ישראל וחשים אותה.



חנה נבוטני אולפנת אמנה כפר סבא מנחה: חני גולדברג



טכניקה: אקריליק על בד



טכניקה: מעורבת

בעבודתי רציתי להראות את השינויים החלים במעמד האישה בתקופות השונות, כיצד האישה שוברת מסגרות ומשתחררת מהכבלים ומהסטיגמות שמלוות אותה בכל תקופה. בשנה האחרונה עלתה בי המחשבה על הנשים של היום, ותהיתי על התהליך שעברה האישה ועל מעמדה כיום לעומת התקופה הקדומה. רציתי שכל אחד ואחת שיתבוננו בעבודתי, יחושו את השינוי שחל בנו הנשים.



שבוי

רננה ליברמן
אולפנת סגולה
מנחה: רינה פרל

טכניקה: מעורבת



השתא בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן.
בחרתי לעסוק בנושא השבויים, מתוך רצון ואמונה, לעורר את הסובבים אותי לחשיבות החזרת חיילינו הביתה.
חילקתי את תמונת החיילים לריבועים קטנים המרכיבים את התמונה הגדולה, אך היא לא שלמה.
הם נאכלים לאט לאט בשבי.



הדור, עקבי הצאן

טליה ארליך

אולפנת צביה

מעלות

מנחה: מירב הריס



טכניקה: צילום

במאמר "הדור" דן הרב קוק בצער הרוחני הקיים בעם ישראל בתקופתו, צער הנובע מתהיה של אנשי הדור על יהדותם. הרבה יהודים עזבו את הדת היהודית משום שהיא חונקת אותם, ולא עונה על השאלות והרצון לתיקון עולם. לדעת הרב קוק, האנשים הבונים את הארץ מצויים בפוטנציאל של מימוש האידיאל של קידוש החומר. הם לא מודעים לזה, הם עוסקים בחומר, אבל הרוח הנושבת מאחוריהם והאור הזורח מאחורי ראשם, יובילו אותם אל השלמת קומת האומה היהודית השלמה.



אפקט העדר

טליה בונן
אולפנת צביה
מעלות
מנחה: מירב הריס

טכניקה: מעורבת



אפקט העדר פירושו הליכה עיוורת אחרי הרוב, ללא חשיבה עצמית או דעה אישית. העבודה מבטאת את עקרון ה"עדר" בחברה הישראלית כיום. הכבשים מונחות על חול ים, והן עצמן עשויות מאבני־חוף שנאספו ליד הים. החול והאבנים, שמקורם בחוף הים, מסמלים את השבריריות של המצב שבו אנחנו נמצאים. כל עוד הים שקט ואין גלים, נוצרת אשליה כאילו העדר יכול להמשיך ללכת ולא יקרה לו שום אסון על אף ההנהגה הקלוקלת.



משחק מלחמה

סימה אזולאי

אולפנת צביה

מעלות

מנחה: מירב הריס



בעבודתי אני מתייחסת למלחמה האחרונה שעברנו, מלחמת לבנון השנייה. כבר במהלך הלחימה נשמעו קולות, שדרשו חקירה מקיפה של שגיאות ומחדלים שנעשו לקראת המלחמה ובמהלכה. ביצירה, אני רוצה להדגיש ולהראות את החשיבות והערך שאני רוחשת לכל חייל, אף על פי שהוא חלק זעיר בגוף הכללי, בצבא של עשרות אלפי חיילים. הוא יחיד בכל המערכת, ככלי משחק. בעבודתי הוא מקבל יחס אישי, פרטי ואוהד, יותר משקיבל ממשחקי המשחק – מנותני הפקודות.



ציפורים בראש

בת-אל שאטו
אולפנית יהודה
עפולה
מנחה: רחל קרמר

טכניקה: אקריליק על בד



ציפורים בראש הוא דימוי לנער נערה מתבגרים אשר בראשם מקננים המון נושאים המעסיקים אותם, נושאים שבעיני המבוגר נראים לא רלוונטים, חסרי ערך ובלבול ראש: חברויות, כסף, חלומות ועוד... "ציפורים בראש" – מטאפורה למה שעולם המבוגרים חש כלפי ומשדר לי בשנים האחרונות. אני אוהבת ציפורים אלו, הן צבעוניות, ססגוניות, דמיוניות, בדיוק כמו חלומותיי...



עדינה ויטרבו ללא כותרת

אמי"ת דרור

ירושלים

מנחה: אלי שבדרון



טכניקה: רקמה על בד

בחרתי לרקום דמויות מסדרת האנימה (אנימציה יפנית) "נארוטו" במטרה להביא לשילוב הרמוני בין הרקמה לאנימציה. רקמה ואנימה הם שני תחומים שהעסיקו ועניינו אותי בשנה האחרונה. רקמה היא טכניקה מאוד מסורתית ועתיקה, שבמאה האחרונה הופיעה פחות ופחות. לאנימציה היפנית יש היסטוריה ארוכה, אך היא החלה לחדור לתודעת העולם המערבי רק בשנים האחרונות.

בחרתי בדמויות מהסדרה "נארוטו" משום שזו סדרת אקשן ופעולה. ובאמצעות הרקמה רציתי לנסות להביע גם את השקט שיכול להופיע בה, ללא שלילת הינאמיות והתנועה של האנימציה, שבאות לידי ביטוי באמצעות החוטים היוצאים וממשיכים מחוץ לרקמות.

בפרויקט שלי ניסיתי להחזיר את הרקמה לעולם המודרני בכך שהיא עוסקת בנושא רלוונטי ועדכני, ולכן היא הופכת למתאימה יותר לימינו.



השוק

יעל הכהן
אולפנת חורב
ירושלים
מנחה: יעל אבני

טכניקה: שמן על בד

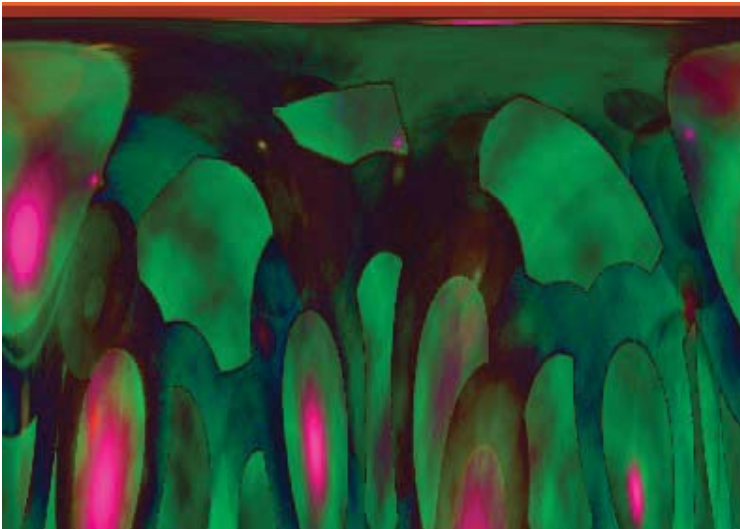


'מעולם לא קנה עזרא סימן טוב פירות וירקות אלא בשוק מחנה יהודה, מנהג ירושלים. יש אוהבים לטייל בנחלים ובמדבריות, ויש אוהבים לטייל בכרכים גדולים או בערים קדמוניות. עזרא סימן טוב אהב לטייל בשוק מחנה יהודה בין דוכני פירות וירקות, עופות ותבלינים. הדוכנים מכירים אותו והוא מכיר אותם...' (חיים סבתו, כעפעפי שחר, מעשה בעזרא סימן טוב). השוק הוא מקום שנשאר מפעם, עם אנשים של פעם. יש לו אווירה משלו, חיים משלו. להיכנס לשוק זו תמיד חוויה. זוהי כניסה לעולם אחר, שמתנהל בקצב אחר. עבורי זו חוויה חגיגית, מאד עמוסה, קצת מבלבלת, והכי טובה שיש. אי אפשר למצות את הביקור בשוק; תמיד מגלים דבר חדש ומעניין. לכן, אולי הקונים נשארים נאמנים, וממשיכים לבוא שנים רבות. בעבודתי אני רוצה להביע את החוויה של ההימצאות בשוק, שהיא חוויה לכל החושים: ריחות, טעמים, צבעים, מרקמים שונים, קולות. חוויה של מפגש עם בני אדם מעניינים, רגעים מצחיקים ומפתיעים, דינמיות.



אחד עשר ריחות

נעמה סיימונס
אולפנת חורב
ירושלים
מנחה: יעל אבני



טכניקה: עבודת מחשב

בחרתי אחד עשר ריחות ובאמצעות תוכנות מחשב (בעיקר פוטושופ) ניסיתי להמחיש אותם וויזואלית. ריח של ירקות רקובים הוא ריח חריף ולא נעים. כדי לבטא אותו השתמשתי בצבעים חזקים, משלימים, שהעמדתם זה לצד זה יוצרת תחושה לא נעימה. הוספתי כתמים של סגול זוהר היוצר אפקט צורם על רקע שאר הצבעים. הצבעים נשפכים האחד לתוך השני. במרכז התמונה ציירתי צורה מפותלת, מעוותת. באופן דומה באמצעות צבעים וצורות. שיחזרתי את האווירה שכל ריח יוצר עבורי.



דיוקן מדבר

רבקי רוט
אולפנת חורב
ירושלים
מנחה: יעל אבני

טכניקה: שמן על בד



בעבודתי בחרתי לעסוק בדיוקנאות, ברגשות שהם מעבירים, ובתחושות המתקבלות. רציתי להראות עד כמה הבעת פנים יחידה יכולה להיות כל כך מורכבת, מרתקת ואמביוולנטית. עניין אותי לגלות עד כמה גדולה ההשפעה של כל אלמנט המשתתף בהרכבת התמונה. הצבעים ושילובם ביחד, טקסטורה, תווי הפנים, רקע, קומפוזיציה, ועוד הרבה. בסופו של דבר מתקבל דיוקן אשר כל צופה בו יכול להבין ממנו סיפור שונה.



צל תמר אזרד
אולפנת חורב
ירושלים
מנחה: יעל אבני



טכניקה: פיסול בחוט ברזל

ואף צל
של מכאוב
(כזה שנופל מאחורי דמעותיך)
לא יצוץ להעיב על השמחה.

צל
של גומותיך מבשר לי
חיוך. זה אישור שאין
כדוגמתו. אפשר
ללכת, לרוץ, לדלג, לדגדג
אפשר לאהוב,



זריחה ושקיעה

קרן בסין
אולפנת קרית ארבע
מנחה: שרה ברזל

טכניקה: שמן על בד



שקיעה וזריחה, התחלה וסוף, התחדשות, מעגל החיים. עם כל מוות מגיעים חיים חדשים, אחרי כל שקיעה מדהימה יש זריחה חדשה מדהימה.

בחרתי לצייר זריחה ושקיעה בגלל היופי, הצבעים וההתחדשות. כל יום והיופי שלו, כל יום והצבע שלו, אין זריחה ושקיעה דומה אחת לשנייה, כל יום והייחודיות שלו, כל יום וההפתעה והגילוי של היופי המתחדש.



אחד יחיד ומיוחד

רנ"י פניאל
אולפנת קרית ארבע
מנחה: שרה ברזל



טכניקה: צריבה בעפרון חשמלי על דיקט, פסטל

"יש בכל אחד עניין יותר איכותי ונעלה ממה שיש בכלל כולו. הצד הזה, האישי, הוא המאיר והמחיה את הכלל כולו" (הרב קוק).

התפיסה היהודית רואה את הפרט כחלק בלתי נפרד מהכלל, שבהעדר ייחודיותו יחסר הכלל כולו. כמו תמונה שלמה, שבלי מגוון הצבעים שבה, לא תהיה מושלמת. בעבודתי בחרתי להתמקד בפנים של אנשים אנונימיים שונים. כידוע, אין בעולם אדם הדומה לאחר כשתי טיפות מים. לכל אחד פנים ופנימיות שונים.



היונה והכפתורים

אביבה גססה
אולפנת צביה
רחובות
מנחה: מלי כיאט

טכניקה: מעורבת



בחרתי בנושא זה, משום שפעמים רבות אנו שופטים אנשים על פי המראה החיצוני מבלי להכיר כלל את פנימיותם.

אני חושבת, שבעולם בכלל ובמדינת ישראל בפרט, הגזענות והסטיגמות הן מסוג הבעיות שהחברה צריכה להתמודד איתן. אין ספק, כי הבחירה שלי בנושא זה נובעת גם מעצם היותי חלק מהעדה האתיופית והרצון שלי להוכיח ולשבור את הסטיגמות והדעות הקדומות על ידי ההצלחה האישית שלי.

הכפתורים השונים שיוצרים את היונה באים לסמל את השוני של כל הגופים המרכיבים את החברה הכללית. כל אחד בעל תכונות שונות ומנהגים שונים ובא מתרבויות שונות, וכן יש לכל אחד את הייחוד והשוני שלו. רק על ידי ההתמזגות שלהם הם יוצרים את התמונה השלמה.



בית-אל וענונו הכיסא הכלוא

אולפנת יבנה

חולון

מנחה: נילי בדיחי



טכניקה: פיסול

בעבודה זו בניתי כסא עץ, ועליו הדבקתי חומרים שונים: זכוכית, חרוזים, מראות, חרסינה וברגים. ניסיתי להמחיש לצופה, כי במרוץ הזמן הכיסא שהכרנו השתנה. הטכנולוגיה השפיעה מאוד על מראהו ועל תכונותיו. בנוסף הכיסא שינה לא רק את צורתו, אלא גם את ייעודו. ולמעשה הוא איבד את ייעודו. הוא לא מזמין את האדם או הצופה לשבת עליו – הוא אינו פונקציונאלי. הוא מייצג בעיני את האדם המודרני, שיש לו התייחסות רבה לחיצוניות, ולא למהות.



ביתי הוא מבצרי?!
דנה בן הרוש
אורט אולפנית
טבריה
מנחה: ליאורה לוי

טכניקה: מיצב



הפרוייקט שלי עוסק במלחמה שעברה עלינו בקיץ ובביטחון בבית שלי. בחרתי דווקא בנושא זה, כי הוא העסיק ומעסיק את כולם, והוא עדיין על סדר היום שלנו. אני רוצה להביא לתודעת האנשים (לאלו שלא חוו אותה ולאלו שחוו) את המלחמה מקרוב ובגובה העיניים. במיצב שלי בחרתי להציג שולחן שעליו פרוסה מפה לבנה ועליה פמוטים, סמל לשולחן השבת אצלי בבית. על השולחן הנחתי צלחות שתחתיהן מודבקות תמונות מההריסות של המלחמה, נזקים שגרמו הקטיושות לתושבי הצפון. לדעתי התמונות גורמות לזעזוע בשל הניגוד בין השולחן הלבן, שמייצג קדושה, טוהר ושמחה, ובין הצלחות השבורות שמעוררות תחושה של הרס וחורבן. הפרוייקט שלי מייצג את הפחדים שלי, שאולי בכל שנייה או דקה עלולה המלחמה להתחדש.



ונשמרתם לנפשותיכם

רעות דנינו

אורט אולפנית

טבריה

מנחה: ליאורה לוי



טכניקה: הדפס רשת וצבעי דפוס

התורה מצווה אותנו לשמור על נפשותינו כפי שכתוב בפסוקים: "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם" (דברים ד, טו) ו"ראה נתתי לפניך... את החיים ואת המוות... את הברכה והקללה... ובחרת בחיים" (דברים ל, טו) פסוקים אלו מורים לנו על שמירת הגוף והנפש. לצערנו הרב, הפכו תאונות הדרכים כיום לאחד הגורמים העיקריים למוות, בעיקר בין הצעירים, ולאירוע טריוויאלי ויום יומי. לצערי, גם אני הייתי מעורבת במספר תאונות דרכים בימי חיי, לכן נושא זה מעסיק אותי ובחרתי להציג אותו בפרויקט.



זהירות שביר

אביטל דוד
אולפנת שבי רחל
נווה דניאל
מנחה: עפרה קירשנבויים



בעבודתי בחרתי להתמודד עם היציבות הפנימית שלי.
הבקבוקים מסמלים את השבירות והעדינות שבי. שלושת הדיקטים מסמלים את היסודות שמהם לא אזוז לעולם
שהם: הקב"ה, אבי ואמי – השותפים לבריאתי. אלו הם הדברים שאני עומדת עליהם, והם שומרים עלי למרות
השבירות ועדינות הנפש שבי.
אני נעשית חזקה כשזה נוגע לעקרונות שלי, ואני אעמוד עליהם בשיא החוזק והביטחון, בניגוד לדברים שלא
עקרוניים וחשובים לי כל כך.



רקדי

אודליה ביורק
אולפנת שבי רחל
נווה דניאל

מנחה: עפרה קירשנבוים



טכניקה: אקריליק על בד

ביצירה שלי רציתי להביע את הקשר שלי לריקוד ואת השפעת הריקוד והמוזיקה עלי. כשאני רוקדת אין מאושרת ממני בעולם, והכל סביבי זורם וחי. חשוב לי לבטא את התנועה ואת העוצמה שבריקוד, כיוון שהריקוד הוא חלק בלתי נפרד ממני ומחובר לנשמת. הריקוד נותן לי מקום שהוא רק שלי, בו אני יכולה לבטא את ריגשותיי, ומהמקום הזה אני יכולה לגדול ולהתפתח. ביצירה צבעים חזקים ושמחים שמבטאים עוצמתיות ושמחה.



לב טהור

אחינועים צרפתי
אולפנת שעלבים
שעלבים
מנחה: מלי כיאט

טכניקה: פיסול



בחרתי לבנות את הפרוייקט שלי באמנות על הפסוק מתהילים, "לב טהור ברא לי אלוקים ורוח נכון חדש בקרבי".

יצרתי כדור, מכיוון שצורת העיגול היא צורה שלמה ומבטאת שלמות. הצבע של הכדור, לבן, סמל לטוהר וניקיון. בתוך הכדור יש מים, יסוד שמנקה ומטהר.

כששייפתי את הכדור, כדי שהוא יהיה "שלם ונקי", הבנתי שתהליך ההתנקות והטיהור הינו תהליך קשה כמו השיוף, תהליך אשר דורש הרבה מאמץ ויגיעה. על הכדור יש שכבות מחומרים שונים המתחילים להתקלף, סמל ללכלוך המתקלף ויורד, ומשאיר את האדם נקי ושלם.

הכדור הלבן הנו הרצון לשלמות, לניקיון ולטוהר.



מרלן מימון הבית אולפנת שעלבים שעלבים מנחה: מלי כיאט



בחרתי לעסוק בנושא המשפחה והבית שלי, משום שהבית הוא דבר מאד חשוב עבורי. במהלך הפרויקט גיליתי הרבה דברים עלי ועל הקשר שלי עם משפחתי, דברים שלעולם לא חשבתי שאוכל לבטא, דברים שפשוט צפו על פני השטח בעזרת האמנות.

פיסלתי בית מִחֶמְקָה. יצרתי משטחים שווים והדבקתי אותם. בניתי בית יציב ובטוח, רציתי לבטא את התחושה שהבית יכול להיות מקום שלם בטוח ויציב. לאחר שבית החמר התייבש ונשרף לקחתי אותו בידי, ואז פשוט הרחקתי את הידיים: הבית נפל לרצפה ונשבר לרסיסים. זה מסמל את התחושה שלי, שהמצב בבית יכול להתערער ומשהו בתוכו נשבר. לאחר מכן ניסיתי לבנות את הבית מחדש, לגרום לו להיות שוב יציב ושלם. לכן הדבקתי את החלקים השבורים בחומרים שונים. השימוש בחומרים שונים מסמל, שאין דרך אחת לתקן את מה שנשבר אלא יש המון דרכים, אך ברור שהוא לעולם לא ישוב להיות שלם כמו פעם.



פלפלים

איילת אדלר
אור תורה רמות
ירושלים
מנחה: חנה אדרעי

טכניקה: שמן על בד



הבחירה שלי בנושא העבודה נבעה בעיקר מהתלהבות טבעית משפע צבעים וטקסטורות שסובבים אותי תמיד. הפלפל הוא ירק רב גווני עם המון צורות וצבעים, והוא היווה מענה מתאים להתלהבות המוזרה... בעבודה שלי אני ממלאת את כל השטח של הציור בפלפלים בצבעים שונים. זה מחייב אותי להתבוננות קרובה ועבודה מאוד מדויקת בצבע שמן.



ממעמקים

עדי כהן
אור תורה רמות
ירושלים
מנחה: חנה אדרעי



טכניקה: פחם על נייר

עבודתי עוסקת בקשר שלי עם פסוקי התהילים.
בשבילי "תהילים" הוא לא רק ספר מזמורים, אלא בעיקר סוג של מקום, אתר, מקלט, שאליו אני בורחת, כשהדברים לא מסתדרים כמו שהייתי רוצה. בעבודת הפחם על הנייר יצרתי נופים שבשבילי הם מקום בטוח ומוגן.
הפחם איתו עבדתי, הוא חומר טבעי, ראשוני, בסיסי, שהתאים לי למשמעות של הטבע כמקום מפלט. הגופים בשחור-לבן הם אישיים, אך גם אוניברסליים בבחינת כל מקום, אך גם שום מקום.



תפוחים מוטרדים

שקמה רייך
תיכון שק"ד
שדה אליהו
מנחה: זיוה וייס

טכניקה: פיסול בטכניקה מעורבת



אחת מכל שלוש נשים עברה או תעבור הטרדה מינית. היא יכולה להיות את, חברה שלך, אמא שלך או אפילו סבתא שלך...
בחרתי להציג את דמות האישה המוטרדת על ידי תפוח, משום שהדימוי מאפשר כניסה לפרטים והבנת הרעיון, מבלי לפגוע במוטרדות.
התפוח מסמל פרייה ונשיות. התפוח הוא גם סמל לפיתוי, כך שהאישה מוצגת כ"פתיון", שהמטריד לא מסוגל לשלוט ביצריו ונוגס בו.



מדמיון למציאות

יפעת שחק

תיכון שק"ד

שדה אליהו

מנחה: זיוה וייס



טכניקה: אקריליק על בד

בחרתי לעסוק בעבודה שלי ביצורים אגדתיים-פנטזיים (דמיוניים). בעבר נהגתי להיות רוב הזמן לבד, עם ספר ביד. רק אני והמחשבות שלי. תמיד הרגז אותי שאני מוכרחה לדמיין את אותם יצורים באותו אופן, אף על פי שכל ספר שונה וכל ספר נכתב בידי מישהו אחר. צורת היצורים אף פעם לא משתנה.

לכן בחרתי שלושה יצורים ידועים במיוחד – דרקון, בת הים, וחד קרן (דרך אגב, הם גם היצורים הכי אהובים עליי...). וניסיתי לדמיין אותם בצורה אחרת. סביב כל הדמויות יש קווי מתאר, שכן שרציתי לצייר אותם בצורה שתהיה דומה לקומיקס.



להשתחרר מכבלים

הדר עמית
תיכון שק"ד
שדה אליהו
מנחה: זיוה וייס

טכניקה: רישום בעיפרון ואקריליק על בד



בעבודתי התמודדתי עם נושא הדימוי העצמי, תיארתי תהליך נפשי בו אדם אינו שלם עם עצמו והוא צריך להשתחרר מכבלי עצמו.

הציור הראשון הוא הקטן ביותר, השחור, השלשלאות מתארות מצב נפשי בו האדם מרגיש סגור וכבול כי הוא חסר בטחון. יש בו שנאה עצמית והוא אינו מסוגל לראות דבר, מלבד מה שכובל אותו.

בציור השני רואים שהשלשלאות מובילות לאישה שמנסה לברוח מהצל שלה, אך היא אינה יכולה, כי אף אדם לא יכול לברוח מעצמו.



לאה בינאשוילי אולפנת פסגת זאב מנחה: שושי שרייבר



טכניקה: מעורבת

יצירתי מתארת את החטופים הישראלים שבידי ארגוני הטרור. החטופים צוירו בטכניקת רישום מתווה בפחם על רקע של דגל ישראל ופסוק מתהילים פרק ק"ל (באמצעות צבעי שמן). ביצירה ניבטים דיוקניהם של ארבעת החטופים במבט ישיר בגודל מונמנטלי, וזאת במטרה לעורר רגש. החלק העיקרי ביצירתי הוא הקרעים בין ארבעת החטופים: שלושת החטופים גלעד שליט, אלדד רגב ואהוד גולדווסר מהודקים באמצעות חבל, ואילו החטוף רון ארד קרוע מהם, והחבל רופף ובקושי מחזיק את היצירה. זו דרכי להביע את האדישות סביב סיפורו.



מבעד

מיטב אלגביש
אולפנת צביה
מעלה אדומים
מנחה: סיגל אדלמן

טכניקה: צילום



יש כל מיני דרכים לחיות, להסתכל על החיים ולהתמודד אתם.
בעבודה שלי לקחתי נושאים שרואים אותם מבעד לחפץ מסוים, שהרי גם בחיים שלנו יש הרבה סוגים של
מציאות ואנחנו בעצם בוחרים דרך מה להסתכל על המציאות הזו.
לעתים אנחנו לוקחים ומעוותים את המציאות למה שאנחנו רוצים שהיא תהיה, אם זה לטובתנו, ולפעמים אנחנו
רואים רק חלק מהמציאות, ולא את כולה.
אין דרך הסתכלות אחת שהיא הטובה ביותר. יש הרבה דרכים טובות.



צילומי טבע

אביגיל בטלמן

אולפנת צביה

מעלה אדומים

מנחה: סיגל אדלמן



סכניקה: צילום

פעמים אנחנו מחפשים רחוק, אי שם מעבר להרים, מעבר לגבעות שם, היכן שאיננו רואים, היכן שידינו אינה משגת, נמצא החופש, האושר של חיינו, הוזים בחלומות בדמיון, באשליות, ומפספסים את המציאות שנמצאת כאן לידינו. את הפרח שפורח ממש מתחת לרגלינו, את הציפור שמצייצת ממש מעבר לראשנו, אמא, אבא, אחים, אחיות, חברים וחברות, הכל הכל נמצא כאן ועכשיו ואלו החיים הכי ירוקים שיש – אם רק נוכל לראות זאת. אלו החיים שניתנו לנו מתנה, אם רק נושיט יד וניגע בהם, הרי האושר כבר לא נמצא אי שם מעבר לאופק כי אם ממש כאן בכף ידינו, (דוברת צדוק)

במהלך לימוד הצילום חיפשתי אחר צילומים במקומות רחוקים, אך בחלוף הזמן גיליתי שניתן למצוא צילומים מעניינים גם בחיי היום יום. ולא חייבים ללכת לחפש רחוק תמונות.



ללא כותרת

שני צדוק
אולפנה לאמנויות
ירושלים
מנחה: בת שבע גז'

טכניקה: פסטל על בריסטול



משפחה. טשטוש. כדורים. לחץ. הרבה אנשים. התגברות. תרגילים. חום. שבת. זריקות. שתייה. רופאים. קפה. גמישות. התרגשות. חברים. מרק. בית חולים. עבודה. טיפולים. קבלה. בדיקות. קייטרינג. שתייה חמה. התמודדות. תורשה. קוה פחד. הפרעה. פתיחות. השלמה. צחוק. זיכרון. במה. בהלה. היסטריה. בכי. עצבים. זרמים. כעס. מתח. בית קפה. מאמץ. מבטים. יציאות. בית. שגרה. בדיחות. אנרגיה. איטיות. חוסר אונים. סיפוק. מוגבלות. קושי. חולשה. חוסר שליטה. הצלחה. אני.



מעין

עדי שבח
אולפנה לאמנויות
ירושלים

מנחה: בת שבע גז'



"והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית ה' יצא והשקה את נחל השיטים" (יואל, פרק ד).



נינט

יהודית קרייף
אולפנה לאמנויות
ירושלים
מנחות: בת שבע גז'
שירה זלוור

טכניקה: פיסול - נייר טואלט על עיתון



"האור מתקרב לנינט טייב. הקהל זועק מציפייה. התאורה מתמקדת בה, והיא נחשפת בשמלת אגדות מלכותית." (YNET)

נינט היא כוכבת צעירה שנזרקה אל התהילה בלילה אחד. מי יודע, כמה זמן תימשך תהילתה על הבמה, שכרגע כולה שלה...., ומי יודע, כמה זמן יחלוף עד שתוחלף בכוכב הבא ותישכח מלבם של המעריצים? החומר שממנו בנוי הפסל הוא נייר טואלט ממוחזר, שמתכלה גם הוא. כך מוכפלת תחושת הזילות.



עסיסיות

איתמר ליברמן

ישיבה תיכונית קול מבשר

מבשרת ציון

מנחה: יצחק גלעדי



טכניקה: גירים על נייר

בניגוד לשנים שעברו שבהן עסקתי בציור מהדמיון, ואף הוצאתי ספר ילדים על גוש קטיף, רציתי הפעם להתנסות בציור "דומם".

סדנת הציור שבבית ספרי ממוקמת בסמוך לחדר האוכל ולמחסן הקירור שבו מאוכסן המזון. את עיניי צדו זוג תותים אדומים שהיו מונחים על אחד השולחנות שבמקום והחלטתי לצייר אותם.

בחרתי דווקא באובייקטים מהמציאות ולא בנושאים מופשטים, משום שאני חושב שהמציאות מסביבנו די עשירה ונותנת לנו עניין לעסוק בה.



דיוקן עצמי

פינחס קיריליץ'ב
ישיבה תיכונית קול מבשר
מבשרת ציון
מנחה: יצחק גלעדי

טכניקה: גירים על נייר



בחרתי לצייר דיוקנות, משום שהדיוקן משקף את אישיותו של האדם, ולכל אדם יש אישיות שונה. לכן בחרתי את עצמי כדיוקן, וביצעתי עיבודים שונים כדי ליצור לכל דיוקן אישיות שונה.



במקומי

דבורה שטראוס

אולפנת כפר פינס

מנחה: בהירה רוזנבאום



טכניקה: אקירליק על נייר

בעבודה שלי ביקשתי לחשוף את הרגשת האדם כלפי העולם. בתחילה יצרתי את הריבועים משכבות רזות של צבע. לכל ריבוע צבע וגוון משלו, וכל הריבועים יחד מסמלים את הדרך שהדמות רואה בה את העולם. הדמות המודבקת לתמונה אינה משתייכת אליה. היא מנסה למצוא את עצמה בתוך "העולם" שאליו היא מחויבת. היא מודבקת, ולכן אין לה אפשרות לבחור אם לחיות בתוך העולם, אלא איך לחיות בתוך העולם ואיך להתחבר אליו.



שתיים שהן אחת

בת-אל ביתן
אולפנת כפר פינס
מנחה: בהירה רוזנבאום

סכניקה: אקריליק על נייר



בת-אל, איילת, את, אני, אנחנו, תאומות...

לפעמים המורים בבית ספר, ואנשים בכלל, מתבלבלים בשמות שלנו. אנשים שלא במעגל הקרוב לא מנסים להבחין בשוני בין שתינו.

בפרויקט עסקתי בנושא תאומות. יש לי אחות תאומה, ולפעמים מתייחסים אלינו כאל אותה אחת. עצם הידיעה שאנחנו תאומות גורמת לאחת להיות הצל של השנייה. זה בא לידי ביטוי בציור בכפילות של קווי הקונטור ושל האובייקטים, שמתקבל כמו דפקט בהדפסה של צילום.



קרובן אופנה

הילה שפירא
אולפנית בני עקיבא
תל אביב
מנחה: אורנה סגל



סכניקה: אקריליק על בד

שמלה המטיילת לה ברחוב בלי גוף שמחזיק אותה, מסמלת את היחס שלנו לבני אדם ולחיצוניות. היא ממחישה, מה אנחנו שמים באמת במרכז, את האדם או את הבגד. הציור מסמל את ההרגשה שלי ביחס של החברה לאדם: אין יחס לתוכן, השיפוט העיקרי מתייחס למראה החיצוני.



המלבוש

אביגיל סטוליאר
אולפנית בני עקיבא
תל אביב
מנחה: אורנה סגל

טכניקה: אקריליק על בד



התמונה מבוססת על סיפור "המלבוש" של ש"י עגנון ז"ל. היצירה טומנת בחובה משל ונמשל. בבסיסה ניצב החייט הזקן, שקיבל משימה מהמלך (מלך מלכי המלכים) – להתקין לו מלבוש (נשמה) ראוי לכבוד מלכים, אך למרבה הצער, מכלול גורמים מסיתים את האדם ממלאכתו – ועל כך הוא משלם בחייו. ביצירה, עסקתי בנמשל, ובצורה בה הוא מתלבש על תקופתנו הפוסט מודרנית.



ללא כותרת

בר לפיד
תיכון מעלה ערב,
ג'ינוגלי
ירושלים
מנחה: יוכי מינאי



טכניקה: וידאו-ארט

תמימות שלי כילדה
הדיכטומיה בין טוב ורע
הכל פשוט ומוכתב
החיים התנפצו לי...
פירקו אותי...
אוספת את החומר הנותר
יוצרת חיים נפלאים.



אין אצלם מקום

אריאלה ארונס
אולפנת צביה
יצירתית
ירושלים
מנחה: יוכי מינאי

טכניקה: וידאו ארט



הבדידות שלי מתבטאת כשאני מסתובבת בחברת אנשים הזרים לי.
ניסיתי להעביר את הזרות בעזרת צילום של אנשים שאני לא מכירה במקום ציבורי. האנשים עוברים ליד המצלמה
ולא מביטים בה, לא מתייחסים אליי או אלייך – הצופה.
אני, מצולמת בסרט, עם אלו אשר לא מסתכלים.



ללא כותרת

תחיה נחשון

אולפנת צביה יצירתית
ירושלים

מנחה: יוכי מנאי



טכניקה: פיסול

מבקשת שתסתכל אלי
במבוכי נפשי
בדרך בה אני הולכת
תצפה בי, תסתכל לי בידיים
מה אתה מרגיש?
אני חשה את הבהלה בלבך
זה מוכר לי
תתחזק, כך אני תלויה.

הפסל, הוא של אדם השאוב לתוך צרותיו ורק ידיו מושטות החוצה, זועקות לתקווה אחרונה, זועקות אל הצופה שיציץ בו מבעד לחור. לחור שממנו תבוא הישועה. לחור, שבדרך כלל, דרכו נכנסים ודרכו יוצאים.



פרקט

טל אל-עמי
 תיכון פלך
 ירושלים
 מנחה: יוכי מנאי

טכניקה: ציור בעפרון על דיקט



עבודתי עוסקת בקונפליקט שבין האדם, הטכנולוגיה והטבע; במתח שבין התועלת שיש בהתפתחות הטכנולוגית, לבין ההרס שנגרם כתוצאה מניצול מופרז של משאבי הטבע: איפה עובר הגבול בין נוחותם של בני האדם, לבין הפגיעה בסביבה?

כבסיס לעבודה השתמשתי בדיקטים, שמיוצרים משאריות של שברי עצים בתהליך של דחיסה והדבקה. בעזרת עיפרון פשוט, העשוי גם הוא מעץ מעובד ומתועש, עברתי על העורקים הטבועים בדיקטים, ומתוכם גיליתי את העץ הטבעי החבוי בהם.

מיקום המיצב, כמרצפות על הארץ, יוצר דילמה אצל הצופים בו. כאשר כל צופה מתמודד עם אותה ההתלבטות, אך פותר אותה באופן אחר. צופה אחד יכול להתעלם ולדרוך, צופה שני עובר מסביב למיצב, ושלישי יתמרן בין היצירות. הצופה הופך לחלק משמעותי מן המיצב, ונוכחותו מחדדת את הקונפליקט שבו בחרתי לעסוק.



גרפיטי של מעלה

אריאלה מנסיפלד

תיכון פלך

ירושלים

מנחה: יוכי מנאי



טכניקה: וידאו ארט

יצאתי לרחוב והגעתי לכיכר צה"ל לראות איך נוצר הדיבור על הקיר. במשך שבוע שלם עמדתי בכיכר עם ארגז של תרסיסי צבע, כמה שעות כל יום, מזמינה את ההולכים ושבים לבטא את עצמם בצורה שרובם לא היו מעיזים להתנסות בה אי פעם. רבים מתוכם עמדו נבוכים נוכח הקיר, לא יודעים מה לכתוב, מה להגיד לעולם. בעבודת הוידאו שלי עקבתי אחר תהליך הבנייה של הקיר, שכבות על שכבות של קריאות, ציונים, משפטים, אתרי אינטרנט, שמות, וקשקושים; האנשים העומדים מאחורי כל זה גלויים ומתועדים ומוסיפים מימד נוסף לכתובת הגרפיטי. העבודה מתעדת את תהליך כיסוי הקיר ומאפשרת התבוננות על התפתחות השיח הפנימי והאינטראקציה הנוצרת בו.



שימור הטוב בעולם

יוסיאל עמדי
תיכון הימלפרב
ירושלים
מנחה: שמעון אוזן

טכניקה: פנדה על דיקט



הנושא שמעסיק אותי בעבודת הגמר הוא הטוב שניתן לנו במתנה מן השמים, והאופן שבו אנחנו עלולים להרוס אותו, אם לא נדע להשתמש בו כראוי. בציור של הנחל רואים מצד שמאל את הנחל כשהוא במצבו הטבעי, ביצירה זו היה חשוב לי הגודל של משטח העבודה, כדי להתחבר לרגע אל הייצורים הקטנים שבטבע, שבדרך כלל אנחנו לא שמים לב אליהם.



תפילה

דוד זכריה
תיכון הימלפרב
ירושלים
מנחה: שמעון אוזון



סכניקה: גרים על נייר

חיפשתי ביטויים של עוצמה, שהרי תפילה קשורה לעולם הרגשות. רגש של שמחה גדולה, או של פחד גדול, צער גדול ואפילו ציפייה ותקווה, כולם מביאים את האדם להתפלל. כשהוא מתפלל מעומקי לבו אז רואים בו את העוצמה הגדולה היוצאת מעמקי נשמתו.



מי היורש?

איתן גדון
תיכון הימלפרב
ירושלים
מנחה: שמעון אוזן

טכניקה: אקיריליק על בד



מאז יוון העתיקה אנשים מעריצים ספורטאים בעלי יכולות בלתי נתפסות, נשגבות. ברישום רצייתי לתפוס באופן המדוייק ביותר את התנועה ואת הכוח שבה. השליטה בגוף מדהימה, ורצייתי להביא זאת לידי ביטוי. בתמונות שבהן הוא נראה קופץ לסל, רואים עד כמה הוא מרוכז במהלך שבו הוא נמצא. בחרתי להביע את המבט מבלי לצייר את המבט.



קין והבל

דב ארמן
תיכון הימלפרב
ירושלים
מנחה: שמעון אוזון



טכניקה: גירים על נייר

התנ"ך כספר העשיר ביותר של המסורת היהודית מכיל בתוכו הרבה צורות של קריאה ופרשנות. ביצירותי אני מציע פרשנויות חדשות, ולא קובע עובדות. דרך הקריאות החדשות של סיפורי התנ"ך אפשר לערער על דברים שנראים לנו מובנים מאליהם ושאליהם התרגלנו. סיפורי התנ"ך בהקשר זה הם בעיני מטאפורה להבנת החיים עצמם.

ישיבת קול מבשר, מבשרת ציון
תיכון אמי"ת דרור, ירושלים
תיכון ג'ינוגלי - מעלה ערב, ירושלים
תיכון הימלפרב, ירושלים
תיכון פלך, ירושלים
תיכון שק"ד, שדה אליהו
אורט אולפנית טבריה
אולפנת שבי רחל, נווה דניאל
אולפנית בני"ע, תל-אביב
אולפנת צביה, מעלה אדומים
אולפנת חורב, ירושלים
אולפנית ישורון, פתח תקווה
אולפנת שעלבים, שעלבים
אולפנת פסגת זאב, ירושלים
אולפנת 'איל ברמה', נוב
אולפנת בני"ע, כפר פינס
אולפנת נווה חנה, גוש עציון
אולפנת קרית ארבע
אולפנא תורנית לאמנויות, ירושלים
אולפנית יהודה, עפולה
אולפנת צביה, רחובות
אולפנת סגולה, ק.שמואל
בית ספר יבנה, חולון
אולפנת צביה יצירתית, ירושלים
אולפנת אמנה, כפר סבא
אולפנת צביה מעלות
אור תורה רמות, ירושלים

צילום: אביגיל בטלמן, אולפנת צביה מעלה אדומים

